

на мощния враг и ромеите победили по най-лесния път: като се подко-
пае отвътре, като се привлекат в лицемерна ласкателност клирици и
боляри, като се приспичат угодливи обещания будното недоверие...
Василий Вългароубиецът подмамил волногите да му предадат крепости
и градове в мирно подчинение, защото нямало смисъл в безкрайната
борба, като им обещал пари и високи звания. Тъй изчезнала българ-
ската държава в пределите на Византия. И останал да страда само
народъ, лишен от власт, войска и царе. Нормани, печенеги, кръстонос-
ци, кой от където им се покажел, минавал безнаказано през българ-
ските земи, грабел и опустошавал. Нямало вече яката **десница** на
Крума и Симеона, да брани, да закриля народа си от нападения и
престъпления. Училищата на свети Климент били закрити. Житията на
свети Кирил, свети Методия, свети Климент и неговите ученици, били
преведени на гръцки, ала изопачени и нагодени да убиват съзнанието
на българите да тъхнат народност. Все пак Василий не отрекъл го-
лямото значение на българите, за да може народът да чете с любо-
мъдра жажда тия книжки, ала ромейски вече, защото българският език
бил наричан **варварски** и българските книги били изгорени.

Очите на Петър се разшириха в безмерно възмущение. Сълзи св-
лажниха чистото им сияние.

- А ние, татко, ние имаме ли войска годна да ни брани от роб-
ство и неволя?

Асен се замисли.

- Не още. Не сме напълно готови за голяма бран. Затова имам
мирни договори със всички съседи. Народът първо трябва да разцъфти
в благополучие и имотност, за да може леко да издържа една скъпо-
обръжена рат.

Момчето скочи в буен порив.

- И аз искам щит и копие! Татко, купи ми кон и оръжие! Ако ня-
кой ни наподне искам да отида и аз на бран!

Асен избухна в дълъг смях. Потупа детето по бузите. Кръвта на